

Arrest

nr. 335 954 van 13 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GOEMAERE
Loksumstraat 25
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 23 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 augustus 2025.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. GOEMAERE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart van Palestina afkomstig te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 9 april 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij bevestigt tijdens het persoonlijk onderhoud dat ze op 2 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd er erkend als vluchteling op 31 augustus 2023 (NPO, p.14). De verzoekende partij verklaart dat haar Griekse verblijfsvergunning is afgegeven in 2023 en drie jaar geldig is (verklaring dvz, vraag 27). Uit de kopie van haar Griekse verblijfsvergunning blijkt dat deze geldig is tot en met 30 augustus

2026 (Zie kopie Griekse verblijfsvergunning in het administratief dossier). Haar Griekse paspoort is geldig tot en met 4 oktober 2028 (zie kopie Grieks paspoort in het administratief dossier).

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. De verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De verzoekende partij stelt te kampen met astma en aambeien (bijkomende vragen m-status Griekenland en verklaring dvz, vraag 29). Ze voegt echter geen medische documenten toe die deze problemen zouden kunnen staven. Er kan dan ook niet worden gecontroleerd in welke mate de verzoekende partij wordt gehinderd door deze problemen om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. De problemen met haar astma en aambeien kan dan ook niet gezien worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

De verzoekende partij brengt verder naar voor dat haar psychologische toestand zeer instabiel is. Ze heeft psychische problemen, slaapt maar drie à vier uur per dag, ze wil niet praten en ze wil altijd alleen zijn (NPO, p.2 en p.4). Ze legt ook een medisch document neer om haar psychologische moeilijkheden te staven (Zie stuk 3, inventaris stukken verzoekschrift). In dit document kan worden gelezen dat ze verschillende klachten heeft zoals slaapproblemen, piekeren, stress en onrust in haar hoofd. Ze verklaart dat haar familie en de situatie in Gaza haar stress bezorgt. Hierdoor heeft ze weinig eetlust, krampen en spanning in haar lichaam. De verzoekende partij heeft groepssessies gevolgd en ook individuele gesprekken. Ze heeft therapie gevolgd op 25 november 2024, 5 maart 2025 en 2 april 2025. Uit deze documenten kan echter niet blijken dat ze omwille van de problemen niet in staat is om in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Hoewel niet ontkend wordt dat de situatie in Gaza een invloed kan hebben op de gemoedstoestand van verzoekende partij, toont zij niet concreet aan dat zij kampt met psychologische problemen die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden.

In de mate verdere psycho-medische opvolging noodzakelijk is, toont de verzoekende partij niet aan dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische en/of psychologische ondersteuning. Zo is haar verblijfsvergunningen nog geldig. Voorts blijkt uit niets en de verzoekende partij toont niet aan dat zij, om redenen voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in Griekenland geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg.

In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg en sociale bescherming, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt immers voor de Griekse onderdanen. Bovendien hebben personen die internationale bescherming genieten, recht op een ziektekostenverzekering onder de voorwaarden die de wet aan Griekse burgers stelt. Het komt de verzoekende partij toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om in concreto aan te tonen dat zij haar rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en zij, zoals in casu aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. De verzoekende partij slaagt hier echter niet in. De verzoekende partij toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat zij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zal hebben tot of kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg.

Bijgevolg liggen er geen overtuigende elementen voor waaruit zou blijken dat de verzoekende partij omwille van haar gezondheidstoestand over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, zodat er een ernstig risico is dat zij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5. De verzoekende partij bevestigt tijdens het persoonlijk onderhoud dat ze op 2 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd er erkend als vluchteling op 31 augustus 2023 (NPO, p.14). De verzoekende partij verklaart dat haar Griekse verblijfsvergunning is afgegeven in 2023 en drie jaar geldig is (verklaring dvz, vraag 27). Uit de kopie van haar Griekse verblijfsvergunning blijkt dat deze geldig is tot en met 30 augustus 2026 (Zie kopie Griekse verblijfsvergunning in het administratief dossier). Haar Griekse paspoort is geldig tot en met 4 oktober 2028 (zie kopie Grieks paspoort in het administratief dossier). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond.

6. Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. De verzoekende partij had geen enkele intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. De verzoekende partij verklaart immers dat ze niet in Griekenland wou blijven wonen (NPO, p.24). De verzoekende partij kwam aan in Griekenland op 18 april 2023 (Verklaring DVZ, vraag 33). Ze verkreeg haar Griekse documenten na vijf maanden (NPO, p.24). Dit wil zeggen dat ze haar documenten verkreeg in september 2023. Ze verliet Griekenland op 7 november 2023 (Verklaring DVZ, vraag 33). De verzoekende partij heeft dus maar twee maanden als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland verbleven. Uit een verblijf van een dergelijke korte periode kan de verzoekende partij onmogelijk haar conclusies trekken omtrent de mogelijkheden tot huisvesting, tewerkstelling en de toegang tot taalonderwijs voor begunstigten van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland. De verzoekende partij toont niet aan dat ze enige moeite heeft gedaan om huisvesting te vinden in Griekenland. Volgens haar verklaringen heeft ze geprobeerd om via Helios huisvesting te vinden (NPO, p.26). Ze heeft hen gecontacteerd via whatsapp maar ze antwoorden niet (NPO, p.26). Ze kan deze contacten echter niet bewijzen daar deze op haar gsm stonden en deze gestolen is (NPO, p.27). Uit haar verklaringen kan niet blijken dat ze enige andere stappen genomen heeft om huisvesting te bekomen en daarbij een beroep heeft gedaan op de Griekse overheid of op enige andere organisatie die actief is in Griekenland. Ook haar inspanningen om werk te vinden in Griekenland zijn eerder beperkt. Ze heeft proberen werk te vinden via een kennis in Griekenland waardoor ze één week werk had (NPO, p.30). Ze heeft ook gepoogd om werk te vinden door naar verschillende restaurants te gaan maar daar heeft ze geen werk gevonden (NPO, p.30). Ze heeft ook aan verschillende marktkramers gevraagd om werk. Hier heeft ze een job van drie dagen aan overgehouden (NPO, p.30). Uit haar verklaringen kan echter niet blijken dat ze enige poging heeft ondernomen om de Griekse overheid te betrekken in haar zoektocht naar werk, naar een interimkantoor te gaan of een beroep te doen op enige andere organisatie. Het is de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij om de rechten verbonden aan haar beschermingsstatus ad te dwingen bij de overheid die haar deze beschermingsstatus heeft gegeven. De verzoekende partij blijft hier echter in gebreke. De inspanningen van de verzoekende partij tot het leren van de Griekse taal blijven verder beperkt tot het gebruiken van een woordenboek (NPO, p.30). De verzoekende partij toont niet aan enige moeite gedaan te hebben om een school te vinden om de Griekse taal te leren noch kan ze aantonen dat er geen scholen zijn waar ze de taal kon leren. Ze heeft dus geen moeite gedaan om de Griekse taal te leren om op die manier haar integratie in de Griekse samenleving te versnellen. Zij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoon. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

De verzoekende partij maakt melding van verschillende incidenten die ze heeft meegemaakt in Griekenland.

Waar ze stelt dat ze problemen had met de politie en door hen gecontroleerd werd waardoor ze haar kleren moest uitdoen en ze terug moest gaan naar het opvangcentrum in haar onderbroek. Er dient echter te worden opgemerkt dat deze problemen zich hebben voorgedaan toen ze nog een verzoeker om internationale bescherming was en geen begunstigde van internationale bescherming. Deze situatie is dus niet langer representatief voor haar daar aan haar internationale beschermingsstatus de nodige rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar de verzoekende partij naar voor brengt dat twee verschillende personen op twee verschillende momenten geprobeerd hebben haar intiem aan te raken, kunnen deze situaties niet kunnen worden gekwalificeerd als daden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien verklaart de verzoekende partij dat ze geen aangifte van deze feiten heeft gedaan bij de politie (NPO, p.28). De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat de bescherming van de Grieks overheid niet langer effectief is. Dat ze geen aangifte heeft gedaan bij de politie omdat ze deze niet vertrouwd, kan geen afbreuk doen aan bovenstaande. Hierboven werd immers reeds gesteld dat deze situatie op heden niet langer representatief is voor haar. Bovendien toont ze niet aan dat ze enige inspanning heeft gedaan om het optreden van de Griekse politie aan te kaarten bij de Griekse overheid.

Haar verklaringen dat haar gsm werd gestolen in Griekenland, kan evenmin worden beschouwd als daden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten van internationale

bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Bovendien brengt hij geen bewijzen bij dat hij naar aanleiding van de aangehaalde gebeurtenissen enige stappen heeft ondernomen om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

8. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden

als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

4. In het proces-verbaal van terechtzitting staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. VzP wijst op haar bijzondere kwetsbaarheid, haar mentale gezondheid met gevolgen voor haar zelfstandige deelname aan de maatschappij, verwijzend naar de attesten bij haar AN. Nu gaat ze om de 2 weken naar haar psycholoog voor haar problemen van stress, slapen en eetlust, allemaal elementen met impact op haar zelfredzaamheid. Hier heeft ze een broer met een vluchtelingenstatus. Ze wordt opgevolgd door Solentra, deze steun verliest ze bij terugkeer naar Griekenland, daar heeft ze geen adequate begeleiding en ze wijst op de info inzake Griekenland en arresten van de Raad. Het is voor haar belangrijk begeleiding te krijgen in haar (Arabische) taal, quod non in Griekenland. Ze wijst verder op diverse incidenten met de Griekse politie en burgers (o.a. pesterijen). Ze betwist de stelling van het CGVS dat dit voorvallen betreffen voor haar erkenning aldaar, de opgelopen negatieve ervaringen kunnen niet zomaar gerepareerd worden. Het CGVS heeft zich niet gebaseerd op het volledige AD, want hij heeft geen rekening gehouden met het 1ste attest van Solentra dat nochtans bezorgd werd aan het CGVS. Zij is vader van 3 meisjes, 18 familieleden zijn intussen gedood in Gaza, ze werkt hier, is geïntegreerd, stelt geen overtredingen begaan te hebben, ze hoopt dat met dit alles rekening zal worden gehouden.”

5.1. Verzoekende partij brengt, met voormeld betoog ter zitting, geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die van aard zijn afbreuk te doen aan de in de beschikking van 29 juli 2025 opgenomen grond.

5.2. In de hierboven geciteerde beschikking werd vastgesteld dat uit het document betreffende haar psychologische toestand niet blijkt dat ze omwille van haar psychologische toestand niet in staat is om in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Er werd verder ook niet ontkend dat de situatie in Gaza een invloed kan hebben op de gemoedstoestand van de verzoekende partij. Ze toont echter niet aan dat ze kampt met psychologische problemen die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. De verzoekende partij toont verder ook niet aan dat ze bij een terugkeer naar Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele medische of psychologische ondersteuning of dat ze om redenen voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in Griekenland geen toegang zal hebben tot de gezondheidszorg. In de beschikking werd dan ook besloten dat de verzoekende partij niet over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

In het kader van haar vraag tot horen brengt de verzoekende partij door middel van een aanvullende nota een psychologisch attest bij. In dit attest kan worden gelezen dat de verzoekende partij op de volgende momenten psychologische begeleiding heeft gevolgd: 25/11/2024, 5/03/2025, 2/04/2025, 16/04/2025, 30/04/2025, 14/05/2025, 28/05/2025, 11/06/2025, 23/07/2025, 27/08/2025 en 10/09/2025. Er wordt verder in vastgesteld dat de verzoekende partij verklaart de volgende klachten te hebben: slaapproblemen, piekeren, stress en onrust in haar hoofd. Er wordt aanbevolen om de psychologische begeleiding verder te zetten. Een herstel bevorderende omgeving met stabiliteit en voorspelbaarheid is noodzakelijk om tot een goed herstel te komen.

Dit attest kan echter geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond. Uit dit attest blijkt immers niet dat ze omwille van haar psychologische problemen niet in staat is om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Waar ze stelt dat ze bij een terugkeer naar Griekenland geen adequate begeleiding kan krijgen voor haar psychologische problemen, gaat ze voorbij aan wat hierover in de beschikking werd gesteld. Ze werd er immers op gewezen dat ze niet aantoonde dat ze geen toegang zal hebben tot eventuele medische of psychologische ondersteuning. Haar Griekse verblijfsvergunning is immers nog geldig en ze toont niet aan dat ze om redenen voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in Griekenland geen toegang zal hebben tot de gezondheidszorg. Ze brengt ook geen elementen bij waaruit zou blijken dat ze niet in het Arabisch zal worden geholpen of geen toegang zal hebben tot een Arabische tolk in Griekenland. Waar in het attest wordt vermeld dat een herstel bevorderende omgeving met stabiliteit en voorspelbaarheid noodzakelijk is om tot een goed herstel te komen, toont ze niet aan dat ze in Griekenland een dergelijke omgeving niet zou kunnen vinden. In de beschikking werd vastgesteld dat ze niet de van haar te verwachten stappen heeft gezet om een duurzaam bestaan in

Griekenland uit te bouwen. Ze brengt dan ook in het kader van haar vraag tot horen geen elementen bij dat ze hier in de toekomst ook niet in zou kunnen slagen.

Waar ze tenslotte stelt dat bij het opstellen van de beschikking de Raad niet gekeken heeft naar het volledige administratief dossier daar er geen rekening is gehouden met het eerste attest van Solentra, kan ze niet worden gevolgd. Bij het opstellen van de beschikking werd rekening gehouden met het attest dat werd bijgebracht in haar verzoekschrift. Ze bracht tevens een document bij waaruit bleek dat ze een afspraak had voor psychologische begeleiding. Deze werden ook omstandig besproken in de hierboven geciteerde beschikking. Het is dan ook niet duidelijk met welk psychologisch attest geen rekening werd gehouden bij het opstellen van de beschikking. De verzoekende partij maakt dit ook niet duidelijk tijdens de terechtzitting. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat er bij het beoordelen van haar bijzondere kwetsbaarheid, geen rekening werd gehouden met de documenten die ze heeft neergelegd ter staving van haar psychologische toestand.

Aldus brengt de verzoekende partij geen elementen bij die aantonen dat ze over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Haar psychologisch attest en betoog tijdens de terechtzitting doen dan ook geen afbreuk aan de in de beschikking opgenomen grond.

5.3. Door louter te betwisten dat de problemen met de Griekse politie voor haar erkenning hebben plaatsgevonden, maakt ze niet aannemelijk dat ze ook effectief problemen met de Griekse politie heeft gehad na haar erkenning als vluchteling in Griekenland. Waar ze stelt problemen te hebben gehad met Griekse burgers werd ze er op gewezen dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Bovendien brengt ze geen bewijzen bij dat ze naar aanleiding van de aangehaalde gebeurtenissen enige stappen heeft ondernomen om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen.

5.4. Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is haar verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig. Een verwijzing naar haar leven in België en de erkenning van haar broer in België kan ook geen afbreuk doen aan het feit dat zij over een internationale beschermingsstatus in Griekenland beschikt en dat zij niet aantoont dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

5.5. In de beschikking werd verder vastgesteld dat uit haar documenten en verklaringen niet blijkt dat ze enige inspanningen heeft geleverd om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Deze beoordeling is gebaseerd op de vaststelling dat (i) ze geen intentie had om een duurzaam bestaan uit te bouwen in Griekenland, (ii) ze maar twee maanden als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland heeft verbleven, (iii) ze geen moeite heeft gedaan om huisvesting te vinden, (iv) ze slechts beperkte stappen heeft ondernomen om tewerkstelling te vinden en (v) ze maar beperkte stappen heeft ondernomen om de taal te leren.

De verzoekende partij gaat ter zitting niet of nauwelijks concreet in op die in de beschikking gedane bevindingen inzake haar persoonlijke situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Ze gaat zo voorbij aan haar eigen handelen, dan wel veeleer totale nalaten te handelen als statushouder in Griekenland.

Het is de verantwoordelijkheid van verzoekende partij om de nodige concrete elementen aan te reiken die van die aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen. Door te verwijzen naar de algemene landeninformatie, maakt ze niet aannemelijk dat ze niet in staat is om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen of dat ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

6. Bijgevolg wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS